

tørens Medhjælpere og i visse Tilfælde Stedfortrædere ved Afgivelsen af Resolutioner paa hans Vegne som tillige med Hensyn til andre Forhold selvstændige Forvaltningschefer, der i mange Sager skulle træffe Afgørelser paa egen Haand og under eget Ansvar. Denne Sammenblanding er aabenbart uheldig; Afdelingschefernes Stilling bliver svævende og uklar, de fristes til at kaste Ansvar fra sig ved at bringe saa meget som muligt til Forhandling og Afgørelse af Generaldirektøren, og denne bringes let til at bestæftige sig med rene Forvaltningsager til Stade for Overblikket og Behandlingen af de Sager, som naturlig henhøre under den øverste Ledelse og maa kendes og afgøres af denne. Nej, lad enhver saa vidt muligt faa sit; Praksis har altid vist, at herved fremmes Sagerne bedst og faa den sagkyndigste Behandling, ligesom Anledningerne til personlige Rivninger i væsentlig Grad fjernes.

I Forbindelse hermed turde det maaste ikke være overflødig at gøre opmærksom paa, at Mindretallet paa ingen Maade har overset Flertallets Udtalelse om, at det gennem en Udvidelse af Trafikinspektørernes Myndigheds-Område vil søge en vis Decentralisation ført ud i Livet derved, at „Afgørelsen af en Mængde smaa Trafikspørgsmaal i den daglige Drift“ skal lægges i bemeldte Inspektørers Hænder. Mindretallet maa imidlertid hertil bemærke, at man ikke skønner, at der ad denne Vej kan naas syn-derlig vidt, med mindre man under Udtrykket „Afgørelser af smaa Trafikspørgsmaal“ vil optage Afgørelser af en saadan Bestaffenhed, som t. Eks. Raadighed over Materiel inden for ikke aldeles snævre Grænser, — men saa vidt er det Mindretallet umuligt at forstaa, at man kan udstrække de foreslaaede 8 Trafikinspektørers Myndighed, uden at der heraf enten hyppig vil opstaa Forvirring eller maa forudsættes Forespørgsler og Forhandlinger med adskillige Trafikinspektører indbyrdes, altsaa forvoldes megen stadelig Tidspilde. Først naar man gaar

til de større Omraader — Sjælland paa den ene og Thyland-Fyn paa den anden Side — bliver det muligt at overdrage nogen betydelig Selvstændighed til den paagældende Myndighed, som i Reglen maa være henvist til Materiel, hvis Anvendelse og Bestaffenhed stadig kan foreligge fuldt bekendt, og som i særegne Tilfælde med Bøthed kan træde i Forbindelse med den eneste sideordnede Myndighed.

Ved denne Lejlighed skal Mindretallet ikke undlade at berøre Flertallets Forslag om, at indskrænke de jydsk-fynske Trafikinspektørers Antal fra 5 til 4. Det skal i saa Henseende villigen indrømmes af Mindretallet, at man ikke i den Grad er inde i Jærnbaneadministrationens Enkeltheder, at man drister sig til med Sikkerhed at bekræfte eller at benægte, hvorvidt en saadan Indskrænkning kan forvolde Ulemper for Tjenestens forsvarlige Udførelse eller ikke. Men paa den anden Side turde det anses for givet, saa vel at Indskrænkningens økonomiske Betydning er aldeles forsvindende, som at Erfaring nok som har vist, at man som oftest kun griber uheldig ind i en Organisation, naar man saaledes paa et enkelt Punkt vil omordne noget, der dog saa at sige altid er fremvokset, som sket er, af en god naturlig Marsag. Vi holde os derfor til den bestaaende Ordning og Regeringens Forslag om at bibeholde samme, saa meget mere som Jærnbanenettet og dermed Forretningerne stadig ville udvides og ikke formindstes.

Revisionen var i Flertalsforslaget i Jor delt i en Indtægtsrevision og en Udgiftsrevision; den første formentes at kunne forblive under Statsbanernes Driftsstyrelse, medens den sidste krævedes henlagt under Indenrigsministeriet. Delingen er i Nar opgivet, idet man nu vil overføre saa vel Indtægts- som Udgiftsrevision fra Statsbanestyrelsen til Indenrigsministerens Ressort, uden at man dog, saa vidt vi forstaa, dermed vil opgive den hidtidige nøje Sammenhæng mellem Banernes Driftsstyrelse, deres